

Energistyrelsen

Notat om ændringer til kvotebekendtgørelsen

Kvotebekendtgørelsen ændres som følge af revisionen af kvotehandelsdirektivet og EU's Fit for 55-pakke. Ændringerne handler primært om at omfatte nye operatører i kvoteordningen.

Anvendelsesområde og definitioner

Bekendtgørelsens § 1 gennemfører kvotedirektivet (2003/87/EF). De hidtidige forbehold og undtagelser i stk. 2 og 4 er fundet undværlige og udgår derfor. Kvotedirektivet er implementeret ved bekendtgørelsens § 1, stk. 1 og fremgår som bekendtgørelsens bilag 2. Bekendtgørelsens anvendelsesområde er nu afgrænset klarere i § 2, som er i overensstemmelse med kvotedirektivets artikel 2, stk. 1 og erstatter de hidtidige §§ 2 og 3.

Af hensyn til forståelsen, retsanvendelsen og citatvenligheden af bekendtgørelsen er flere definitioner fra lovforslaget til CO₂-kvotelov og kvotedirektivet gengivet i bekendtgørelsens § 3, som oplister diverse kvoterelevante begreber med definitioner.

- Begreberne »driftsleder« og »udledning« er defineret ud fra kvotedirektivet.
- Begreberne »brændstofoperatør«, »drivhusgasser«, »kvoteordningen«, »operatør«, »luftfartsoperatør« og »søfartsoperatør« er defineret i overensstemmelse med lovforslaget til CO₂-kvotelov. Begreberne er skønnet nødvendige at medtaget i bekendtgørelsen af hensyn til citatvenlighed og for at lette administrationen.
- Begrebet »produktionsenhed« videreføres ikke, da det ikke anvendes i lovforslaget til CO₂-kvotelov og kvotedirektivet.

Den hidtidige bestemmelse i bekendtgørelsens § 2, stk. 4, om »en produktionsenhed, der har til hovedformål at forbrænde farligt affald eller kommunalt affald, er ikke omfattet af denne bekendtgørelse«, er ikke videreført. Dette er uden indholdsmæssig betydning, da »anlæg til forbrænding af farligt affald eller kommunalt affald« som hidtil ikke er omfattet af kvotedirektivets bilag 1. Det bemærkes, at affaldsforbrændingsværker i Danmark er omfattet af kvoteordningen, da de producerer både el og varme og derfor kategoriseres som medforbrændingsanlæg.

Enkelte bestemmelser videreføres med præciseret indhold. Konkret er § 19 stk. 1 og 2 om overvågningsplaner viderefører den hidtidige bekendtgørelses § 15, stk. 1 og 2 med præciseret indhold. Bekendtgørelsens § 20 om overvågningsmetodeplaner viderefører den hidtidige § 15, stk. 3 med præciseret indhold.

Kontor/afdeling
Energimærkning og
Kvote

Dato
02-10-2023

J nr. 2023 - 9424

/tmla

Energistyrelsen

Carsten Niebuhrs Gade 43
1577 København V

T: +45 3392 6700
E: ens@ens.dk

www.ens.dk

Biobrændstoffer og biomasse udgår af bekendtgørelsen

De hidtidige begreber og definitioner af »biobrændstoffer« og »biomasse« er ikke videreført. Det skyldes, at disse begreber kun er anvendt i den hidtidige bekendtgørelses § 17, stk. 3, som er fundet overflødig og ikke videreføres. Bestemmelsens indhold er hentet fra kvotedirektivets bilag IV.

Søfart inkluderes i kvoteordningen

Med den nye bekendtgørelses § 2, stk. 2, nr. 1 er bekendtgørelsen ændret, så den nye operatørtype »søfartsoperatør« kan administreres i kvotesystemet. Samtidig henviser bekendtgørelsen til »MRV-søfart forordningen«, hvor de nærmere bestemmelser om søfartsoperatørernes overvågnings-, verifikations- og rapporteringspligt fremgår.

I § 16 implementeres søfartsoperatørers pligt til at forelægge en overvågningsplan til godkendelse hos Energistyrelsen i overensstemmelse med MRV-søfart forordningens bestemmelser. Søfartsoperatører bliver den 1. januar 2024 omfattet af pligterne til at overvåge, verificere og rapportere udledninger af drivhusgasser. Samtidig omfattes søfartsoperatører af kvotereturneringspligten, som dog indføres over 3 år, med 40 pct. af de verificerede udledninger i 2024, 70 pct. i 2025 og 100 pct. i 2026.

Kvotedirektivet fastsætter i artikel 16, stk. 11a bestemmelser om bortvisning og tilbageholdelse af skibe i forhold til en søfartsoperatørs manglende overholdelse af kvotereturneringspligten. På nuværende tidspunkt er der ikke fundet behov for at fastsætte supplerende danske procedureregler om bortvisning og tilbageholdelse af skibe. Eventuelle afgørelser herom vil følge de harmoniserede EU-retslige procedureregler.

Det er dog fundet passende at fastsætte interne procedureregler herom inden for Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet i bekendtgørelsens §§ 17 og 18. Her bestemmes det, at Energistyrelsen træffer sådanne afgørelser, men forinden forelægger sagerne for Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet for at vurdere, hvorvidt sagerne giver anledning til en tværministeriel koordineret indsats. En sådan koordinering kan f.eks. blive relevant for at sikre, at der tages fornødne forholdsregler mod uventede trafikale eller forsyningsmæssige udfordringer som følge af en påtænkt afgørelse.

Oprettelse af nyt separat kvotesystem for brændstoffer til vejtransport, bygninger og andre sektorer

Med § 2, stk. 2, nr. 3 er bekendtgørelsen gjort klar til, at den nye operatørtype »brændstofoperatør« kan administreres i kvotesystemet.

Med ændringerne til kvotedirektivet indføres et nyt separat kvotesystem for brændstoffer til vejtransport, bygninger, samt andre sektorer. Brændstofoperatører bliver

omfattet af det nye kvotesystem fra 1. juli 2024 og skal fra 1. januar 2025 have en udledningstilladelse udstedt af Energistyrelsen for at kunne lade brændstoffer, der anvendes i bygningssektoren, vejtransportsektoren eller andre sektorer, overgå til forbrug.

Bestemmelserne om udledningstilladelse for brændstofoperatører er implementeret i bekendtgørelsens kapitel 3. Bestemmelserne er affattet meget direktivnært og er medtaget grundet citatvenlighed og af hensyn til at lette administrationen.

- § 4, stk. 2 handler om fristen for ansøgning om udledningstilladelse. Ifølge bestemmelsen »skal brændstofoperatører, indgive deres ansøgning om udledningstilladelse til Energistyrelsen i så god tid, at sagens fakta under hensyn til dennes kompleksitet kan foreligge fuldt belyst senest 4 måneder, inden udledningen ønskes påbegyndt«. Bestemmelsen er modsat driftsledere affattet som en bindende frist i overensstemmelse med en tilkendegivelse fra Europa-Kommissionen.
- § 6 handler om kravene til en brændstofoperatørs ansøgning om udledningstilladelse, som implementerer kvotedirektivets artikel 30b, stk. 2.
- § 9 handler om hvornår en brændstofoperatør skal være i besiddelse af en udledningstilladelse.
- § 10 handler om hvad tilladelsen skal indeholde og implementerer kvotedirektivets artikel 30b, stk. 4.

Fra 1. januar 2025 bliver brændstofoperatører omfattet af pligterne til at overvåge, verificere og rapportere udledninger af drivhusgasser. Fra 1. januar 2027 bliver brændstofoperatører omfattet af kvotereturneringspligten.

Den hidtidige kvotegebyrbekendtgørelse ophæves og gebyrbestemmelser flyttes til kvotebekendtgørelsen

Bestemmelserne om betaling og opkrævning af gebyr for ydelser efter lov om CO₂-kvoter flyttes fra kvotegebyrbekendtgørelsen til kvotebekendtgørelsen, hvor de videreføres i kapitel 9, §§ 33-36.

Gebyrfastsættelse

§ 33 træder i stedet for kvotegebyrbekendtgørelsens hidtidige §§ 1-3 og handler om fastsættelsen af det årlige gebyr, der opkræves hos operatørerne til dækning af de omkostninger, der er forbundet med styrelsens opgavevaretagelse på kvoteordningens område.

Energistyrelsen har fastlagt en ny gebyrberegningsmodel, hvorved gebyret beregnes pr. ton udledt CO₂ i overensstemmelse med »forurener-betaler-princippet«. I modellen indgår en minimums- og maksimumssats for hver operatørtype. De årlige satser for gebyret pr. operatørtype bliver kundgjort i bekendtgørelsens bilag 1.

Gebyroprævning

§ 34 træder i stedet for kvotegebyrbekendtgørelsens hidtidige § 4 og handler om opkrævning af det årlige gebyr. Opkrævningen kan som hidtil ske gennem Erhvervsstyrelsens fælles gebyroprævning. Energistyrelsen kan hjemtage opkrævningen på et senere tidspunkt.

Den hidtidige kvotegebyrbekendtgørelses § 4, stk. 1, 3. pkt., »hos en nytilkommen produktionsenhed eller luftfartsoperatør opkræves gebyret for det første gebyrpligtige år som regel i tredje kvartal af det år, som følger efter det år, hvor produktionsenheden eller luftfartsoperatøren blev gebyrpligtig«, videreføres ikke. Bestemmelsen er uklar og kan læses som om, at en nytilkommen operatør får et års henstand med betalingen af gebyret for sit første gebyrpligtige år. Dette er særligt uhensigtsmæssigt grundet de mange nye operatører, som inkluderes i kvoteordningen.

Fakturering ved mangelfuld efterlevelse

§§ 35 og 36 træder i stedet for kvotegebyrbekendtgørelsens § 5.

§ 35 viderefører reglerne om timefakturering ved mangelfuld regelefterlevelse. Timesatsen fastsættes på grundlag af gennemsnitlige lønudgifter tillagt generelle fællesomkostninger i Energistyrelsen i det forudgående regnskabsår og fastsættes én gang årligt.

§ 36 viderefører og præciserer reglerne om viderefakturering af andre dokumenterede merudgifter ved mangelfuld regelefterlevelse, som styrelsen har afholdt i forbindelse med merarbejdet. Dette kan eksempelvis være rejseomkostninger, omkostninger til verifikator bistand eller anden sagkyndig bistand. Som noget nyt præciseres det, at en sådan viderefakturering skal inkludere alle momsudgifter, som styrelsen har afholdt.

Den hidtidige kvotegebyrbekendtgørelse ophæves.

Klagebestemmelsen

Bekendtgørelsens klagebestemmelse i § 37 er nu affattet enslydende med CO₂-kvotelovens klagebestemmelse i § 24 »Energiklagenævnet behandler klager over afgørelser truffet efter denne bekendtgørelse, jf. dog stk. 2, 3 og 4.«

Det er præciseret i § 37, stk. 2, nr. 1, at afgørelser omfattet af CO₂-kvotelovens § 24 stk. 2 (undtagelsen til den almindelige klageadgang) ikke kan indbringes for Energiklagenævnet. Bestemmelsen sikrer, at klagereglen i CO₂-kvotelovens § 24, stk. 2, ikke indskrænkes.

I § 37, stk. 2, nr. 2, indsættes en ny regel. Reglen handler om, at afslag på i særlige tilfælde at meddele en midlertidig udledningstilladelse til en driftsleder eller brænd-

stofoperatør, jf. §14, er undtaget fra den almindelige klageadgang. Denne undtagelsesregel foreslås i forlængelse af kvotelovens undtagelsesregel for afslag på at meddele udledningstilladelse, jf. § 4, stk. 2, idet et afslag på midlertidig udledningstilladelse kan efterprøves under en domstolssag anlagt efter lovens § 5, stk. 1.

Bestemmelsen i hidtidige bekendtgørelses § 20, stk. 1, nr. 1 om, at Energistyrelsens afgørelser om tildeling af kvoter er undtaget fra den almindelige klageret, er ikke videreført. Det skyldes, at der ikke er tale om afgørelser truffet af Energistyrelsen. Det er afgørelser truffet af Europa-Kommissionen. Hidtidige bekendtgørelses § 20, stk. 1, nr. 2, om, at Energistyrelsens afgørelser om et aktiv eller aktivitets fastsættelse af udledning eller aktivitetsniveauer er undtaget fra den almindelige klageret, er ikke videreført, da reglen fremgår af forslaget til kvotelovens § 24, stk. 2, nr. 3.

Strafbestemmelsen

I strafbestedelsen, § 38, er hidtidige bekendtgørelses § 21, stk. 1, nr. 2 ikke videreført. Bestemmelsen fremgår nu i stedet af forslaget til CO₂-kvotelovens § 26, stk.1, nr. 2. Desuden er ordlyden præciseret i følgende bestemmelser:

- § 38, stk. 1, nr. 4 er præciseret i forhold til hidtidige bekendtgørelses § 21, stk. 1, nr. 5. Det fremgår nu, at det er strafbart at »overtræde en pligt efter § 19, stk. 1, til at overvåge udledningen fra aktiver og aktiviteter i overensstemmelse med en overvågningsplan godkendt af Energistyrelsen«.
- § 38, stk. 1, nr. 5 er præciseret i forhold til den hidtidige bekendtgørelses § 21, stk. 1, nr. 6. Det har været nødvendigt, at tilpasse bestemmelsen til den præciserede formulering i § 19, stk. 2, 1. pkt.
- § 38, stk. 1, nr. 6 er præciseret i forhold til den hidtidige bekendtgørelses § 21, stk. 1, nr. 7 for at tilpasse bestemmelsen til den præciserede affattelse af § 20. Desuden er der i bestemmelsen tilføjet »uden unødige forsinkelse«, hvilket er et krav i FAR-forordningens artikel 9 stk. 3. Tilføjelse er sket for at lette håndhævelsen af reglen.
- § 38, stk. 1, nr. 8 er præciseret i forhold til den hidtidige § 21, stk. 1, nr. 7. I bestemmelsen er ordet »eller« ændret til »herunder« i forhold til overtrædelse af pligten til rettidigt og fyldestgørende at rapportere verificerede aktivitetsniveauer, »herunder« foretage registrering heraf. Det er således tydeliggjort, at registrering er en del af rapporteringspligten.

Øvrige mindre ændringer af bekendtgørelsen

I bekendtgørelsens § 13 er det sidste led fjernet i forhold til hidtidige § 9, stk. 2. Det er situationer, hvor Energistyrelsen kan beslutte, at en driftsleder eller brændstofoperatør midlertidigt kan udlede drivhusgasser, hvor et afslag på udstedelse af udledningstilladelse indbringes for domstolene efter bestemmelserne i CO₂-kvoteloven. Bestemmelsen skønnes at være irrelevant, da Energistyrelsen i praksis ikke vil

udstede en midlertidig udledningstilladelse, mens spørgsmålet om afslag på udledningstilladelse verserer ved domstolene.

I bekendtgørelsens § 15 er der indsat en regel om luftfartsoperatørers pligt til at forelægge en overvågningsplan til godkendelse af Energistyrelsen. Reglen implementeres fra MR-forordningen og er ikke ny, men skønnes nødvendig af hensyn til citatvenlighed og for at lette administrationen.

I bekendtgørelsens § 24, stk. 2 er det præciseret, at styrelsen kan antage sagkyndig bistand, herunder en verifikator til udførelse af ekstraordinære verifikationsopgaver, der gennemføres efter kvoteordningen, såfremt Energistyrelsen finder anledning til at kontrollere eller fastsætte en operatørs rapportering, dokumentation eller drivhusgasudledende aktiviteter. Bestemmelsen har samme indhold som hidtidige bekendtgørelses § 17, stk. 6, 1. pkt. Det fremgår dog af den nye formulering, at styrelsen kan antage sagkyndig bistand og denne bistand f.eks. kan være en verifikator. Hidtidige bekendtgørelses § 17, stk. 7 videreføres ikke, da bestemmelsen ikke anvendes og er fundet undværlig.

I bekendtgørelsens § 25 er der indsat en regel fra »ALC-forordningen«, hvorefter Energistyrelsen kan suspendere udstedelsen af tildelingen af kvoter til et anlæg, hvis en driftsleder ikke overholder rapporteringsfristen for indberetning af en rapport om aktivitetsniveauer. Suspenderingen kan opretholdes indtil Energistyrelsen har fastslået, at det ikke er nødvendigt at justere tildelingen til det pågældende anlæg.

Bekendtgørelsens § 26 er ændret til, at omfatte en delegeret pligt for Energistyrelsen til at fastsætte en afgift til operatører, der ikke overholder den årlige pligt og frist for returnering af kvoter, som følger af CO₂-kvotelovens § 10, stk. 1.

Bestemmelserne i bekendtgørelsen kapitel 8 om digital kommunikation har gennemgået en generel opdatering til nutidige standarder, herunder bl.a. forvaltningslovens § 32a.